

Hriech – viera – prikázania – uzdravenie

HRIECH

Byť spasený znamená byť a myslieť ako Boh. Lenže zatiaľ čo Boh je láska, my sme opakom, sme pýchou a sebeckom. Úplne samozrejme staviame do stredu samých seba a nie Milovaného, ako sa to deje medzi Osobami Trojice. Keď napríklad uvažujeme, ako stráviť nedeľné popoludnie, kam ísť na školu, čomu sa venovať – je pre nás omnoho bližšie a samozrejmejšie pýtať sa: „Čo ma bude baviť? Kde viac zarobím? Na čo mám chuť a náladu?“, než sa pýtať: „V čom bude viac oslávený Boh? Čo viac prospeje vzrastu Cirkvi – Božieho Kráľovstva?“ Možno si poviete: Ale veď to už je až bigotné, fanatické, furt len o Pánu Bohu uvažovať, veď človek musí občas aj tak trochu normálne, nielen nábožensky... no nie? Potom ale Ježiš *bol* z nášho pohľadu *náboženský fanatik*, pretože presne tak žil, myslel a konal: „*Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokonat jeho dielo*“ (Jn 4,34 SSV), „*nehľadám svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal*“ (Jn 5,30 SSV), alebo „*Ja som ťa oslávil na zemi: dokončil som dielo, ktoré si mi dal vykonať*“ (Jn 17,4 SSV). A práve toto je hriech: Nie to, že zakľajeme, niečo ukradneme, ohovoríme, v piatok si dáme karbonátok a v modlitbe sme roztržití. To sú už len prejavy, ktorými sa hriech môže, ale rovnako aj nemusí navonok prejaviť. Skutočný hriech ale spočíva v tom, že naše postoje, názory, myslenie,... sú úplne opačné, než tie Božie. Boh je láska a v strede Jeho myslenia je „TY“. My sme pyšní a do stredu svojho myslenia, chovania a života preto dávame svoje milované „JA“, ktoré uctieваме, pre ktoré všetko robíme. Hriech je to, že nám to dokonca pripadá úplne normálne, samozrejme, prirodzené, nepovažujeme to za žiaden problém. A samo Božie myslenie nám súčasne pripadá tak úplne cudzie a nie-ludské, že si ani nevieme predstaviť, že by sme mali a mohli myslieť ako Boh. Pričom presne toto urobiť musíme a presne toto je podstata obrátenie, čiže zmeny myslenia – *metanoie*.

VIERA

Väčšina ľudí v tejto situácii povie: No dobre, ale Ježiš bol Boží Syn. My sme len ľudia. Ježiš akosi nepatril tak úplne na túto zem, veď sám hovorí: „*Vy ste zdola, ja som zhora. Vy ste z tohto sveta, ja nie som z tohto sveta*“ (Jn 8,23 SSV). On bol v úplne inej situácii, ako my, obyčajní ľudia. On sa akosi nemusel starať o ten pozemský život tak, ako my (aspoň sa nám to tak zdá)...

To je dôvod, prečo obrátenie nie je možné bez viery. Ježiš nám totiž priniesol zvesť o tom, že presne toto teraz Boh daroval aj nám. Dovolím si zacitovať z jednej staršej úvahy (371): „Celé Ježišovo ohlasovanie by sa dalo označiť ako zvesť o našej *novej identite*: Boh je váš Otec (Mt 23,9)! Prečo ste ustarostení, keď máte Boha za Otca (Mt 6,31n)? Prečo máte strach, keď máte Otca, ktorý vás obráni (Lk 18,7n)? Prečo sa navzájom hneváte, keď ste rodina a súrodenci (Mt 5,21-24)? Prečo sa pachtíte za pozemskými vecami, keď váš domov je v Nebi (porov. Flp 3,20) a tam si nič z toho aj tak nevezmete (Lk 21,34)? Prečo túžite po márnej sláve a postavení, ktoré u nás doma aj tak nič neznamenajú (Mk 10,42-45)? Zhromažďujte si radšej miesto toho to, čo zaväzuje u nás doma, v Nebi (Mt 6,20)!“

Viera potom znamená prijať túto identitu, stať sa tým, čomu sme uverili a čo nám Kristus zvestuje. Ale ak *sme* rovnakí, ako

Ježiš, potom už niet rozdielu. A potom aj sami môžeme mať ten istý postoj a myslenie, ako Ježiš!

PRÍŠŤ K JEŽIŠOVI

Je teda čas začať „hľadať Pána“, ako mnohokrát opakovane vyzýva Písmo: „*hľadajte Pána, svojho Boha, s oddaným srdcom a dušou*“ (1 Krn 22,19 SSV). Prvým krokom cesty k Pánovi je *zákon*: „*A tak bol zákon naším vychovávateľom pre Krista, aby sme boli ospravedlnení z viery*“ (Gal 3,24 SSV). Na ňom ukazujeme, že naozaj túžime byť ako Boh. Na začiatku je to drina a námaha, veď sa usilujeme veľmi starostlivo dodržať Božie a Kristove slová a to ešte proti nášmu myslieniu, ktoré v nás je hlboko zakorenené a stále navyknuté myslieť sebecky a pyšne. Lenže teraz už nie sme motivovaní strachom z trestu, ani v zajatí vlašnej ľahostajnosti, ktorá si hovorí „Ale veď to stačí... veď Boh nám odpustí, zmiluje sa,... načo sa snažiť viac, nie sme predsa bigotní fanatici...“, ale sme motivovaní túžbou prijať Boží život, ktorý nám Boh daroval. Je v tom už prvé semienko lásky, stále veľmi sebeckej, ale predsa lásky, keď milujeme Boha, milujeme to, čím je a túžime aj my byť tým, čo milujeme, čo sa nám páči, čím je Boh. A tak dodržiavanie prikázanií je prvým krokom *metanoie*, kedy s veľkým nasadením, veľkou starostlivosťou a sáviou skou oddanosťou „radšej zomrieť, ako zhrešiť“ začíname meniť samých seba podľa Krista, najprv zvonka, v konaní a mienke svojej mysle, aby postupne táto zmena pretvárala samo naše myslenie, podvedomie, srdce, najhlbšie postoje – až kým sa nám to Božie nestane tak samozrejým, ako vyjadruje Augustín v slávnom výroku: „*Miluj a rob čo chceš!*“ – pretože už čokoľvek nám na myseľ zide, je len a jedine Božie.

BYŤ UZDRAVENÍ

Ježiš hovorí: „*toho, kto prichádza ku mne, neodoženiem*“ (Jn 6,37 SSV). Pavol, Peter,... títo všetci prichádzali k Ježišovi cestou veľmi verného dodržiavania prikázanií (porov. Sk 10,14; Gal 1,14) – niekedy pomýleného, aj veľmi (Pavol), ale vždy verného a veľmi oddaného! A Pán ich prijal a uzdravil! Ako povedal Pavol, vychovaní a dovedení ku Kristovi zákonom, našli u Neho uzdravenie z viery. Sám Ježiš sa zaručuje: „*Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok*“ (Jn 14,23 SSV). A to je zavŕšenie, pretože úplná a dokonalá premena samej hlčky človeka je dielom Ducha, ako hovorí Písmo: „*Pánov Duch nás premieňa na taký istý, čoraz slávnejší obraz [Krista]*“ (2 Kor 3,18 SSV). Čo sme my začali navonok vernosťou *prikázaniam*, to Kristus dokončuje vo vnútri mocou Ducha tým, že z nás tvorí *nové stvorenie*, zrodené z Ducha.

ZHRNUTIE

Čo teda urobiť? Spoznať, uznať a priznať svoj hriech v jeho samej podstate. Uveriť a prijať novú identitu. Rozhodnúť sa k úplnej premene podľa vzoru Krista. Z začať zvonku prijatím a oddaným a verným zachovávaním Kristových prikázanií. A byť otvorení Duchu, túžiť a smädiť po ňom – a po tom, aby nás aj vnútorne úplne premenil v Krista a tak v nás definitívne „zabil“ starého človeka, ktorým sme boli dovtedy.

Váš Inky